

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Ejusdem Decretum de ordinandis in Regno Neapolis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

ADNOTATIONES.

Praeter casus supra à Sacr. Congreg. declaratos, & alios quos retuli Adnot. ad Tit. de Licentis Formul. XX. poterit Episcopus contra Regulares exemptos procedere, si non retineant lampadem collucentem ante Altare Sanctissimi Sacramenti, quia cum sit defectus magnæ ir-reverentiæ, cure erit illi, auctoritate si-bi delegata à Sacr. Conc. Trid. in Decreto de evitand. in celebrat. Miss. sess. 22. ut ab eis om-nino retineatur.

2. Neque talis defectus suppleretur, si forte lampas ardens diu, noctuque existeret in Choro è conspectu Altaris Majoris; quia retinenda est prope, & ante Altare Tabernaculi in quo servatur Eucharistia, prout Sacra Rituum Congregatio respondit Generali Capuccinorum de hoc sciscitanti 22. Augusti 1699.

3. Item Regulares exempti cogi possunt ab Episcopo ad exequendam Testatoris voluntatem, si illis commissæ fuerit executio sive distributio reddituum, aliorumve honorum Hæreditatis, vigore Clementinæ Religiosis de testamentis editæ in Concilio generali Viennensi, quæ clara est, & tradit Fagnan. in cap. tua Nobis de Testam. n. 19. & 49. Passerin. de stat. hom. tom. 2. qu. 186. art. 2. n. 121. Capon. discept. 84. n. 7. ubi ait conclusionem veram esse etiam si

Testator rationem exigî prohibuisset, Tambur. de jur. Abbat. tom. 1. disp. 15. quest. 7. n. 23. Ventrigl. in prax. par. 1. annot. 48. §. unico n. 116.

4. Vel verba Testamenti sonarent in potestatem facultativam, puta si Testator onus injungeret Executori Religioso per verba, possit, & valeat: nam in ultimis voluntatibus verba hæc important obligationem, & necessitatem, ut dixit Rot. in Romana quartæ 4. Junii 1668. §. si quidem coram Bourlemont.

Et idem dicas de verbo precario rogo, placeat, &c. quia hæc pariter habent vim jussionis, & præcepti, ad instar fidei-commissi, Rot. dec. 78. nu. 4. post Tondut. de penson.

Ad Decretum circa promovendos ad Primam Tonfuram, vel ad Minores Ordines in Regno Neapolitano.

SUMMARIUM.

1. Episcopi Regni Neapolitani in litteris Dimissoriis Episcopum certum tenentur designare, alias pœnas Decretis incurrunt, & n. 2.
3. Possunt tamen externos ordinare cum Dimissoriis suorum Ordinariorum, licet non sint directæ ad certum Episcopum.

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Jurisdictionalibus Regni Neapolitani præposita, justis, gravibusque adducta causis de S. D. N. Gregorii XV. speciali ordine vivæ vocis oraculo desuper habito expressè præcipit, & mandat omnibus, & singulis ejusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis inferioribus legitimam facultatem habentibus, ut tanquam ad primam Tonfuram, sive ad Minores Ordines aliquem promoveant: Parocho, seu alteri, cui magis expedire videbitur, committant, ut nominibus, & desiderio eorum, qui volunt promoveri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum Ordinandum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirent, & literas testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum committentem quamprimum transmittant, ut tam ex his, quàm ex aliis ex Sac. Conc. Trid. præscripto in cap. 8. sess. 23. de Refor. adhibendis diligentis sibi constet promovendos illis qualitatibus esse præditos, quæ per Sac. Canones, idemque Concilium requiruntur. Quod & observent in litteris dimissoriis concedendis, in quibus exprimaturs præfatas diligentias præcessisse. Dictæ au-

tem litteræ dimissoriæ *uni tantum*, & certo *Ordinario ad electionem concedentis* in posterum dirigantur, & pluribus directæ nullæ sint. Prædictaque vult inviolabiliter observari, donec aliud fuerit ordinatum. Si quis verò contra formam præsentis Decreti fuerit ad primam Tonsuram sive ad Minores Ordines promotus, ab executione collati, & à susceptione superioris Ordinis *perpetuò suspensus sit*, & ulterius condignis pœnis puniatur. *Ordinans verò, vel dimissorias concedens*, ultra Divinam ultionem, quam incurret, à collatione *Ordinum per annum suspensus sit eo ipso*. Præterea iisdem Ordinariis enixè injungit, ut Decreta per Sacros Canones, Sacrumque Concilium Tridentinum, & Apostolicas Constitutiones, quoad delationem habitus Clericalis, & Tonsuræ, servitiumque Ecclesiæ præstandum, ita curent per hujusmodi Clericos observari, & in eos qui contrafecerint, statutis per ea pœnis animadvertere, ut ipsi nequeant de damnabili, circa hæc, negligentia redargui.

Romæ decimo Kal. Julii 1623.

Octavius Card. Bandinus.

Laurentius Campegius.

ADNOTATIONES.

1 *UNI TANTUM, ET CERTO ORDINARIO*. Advertere hic debent Episcopi aliique Ordinarii Regni Neapolitani, quod ipsi, & non dimittendi debent in litteris Dimissoriis Episcopum certum designare, alias enim si unum, & determinatum Episcopum non præscribant, sed in album illius nomen relinquant, pœnas hic in Decreto comminatas incurrant eo ipso.

2. Neque eos excusare poterit, quod ita per consuetudinem fuerit introductum, de qua testatur Nicol. *in flosc. ver. Dimissorie n. 2*. Quia Nicol. ab usum refert, sed non laudat, neque licitum esse probat. Cum etenim Decretum Apostolicum imperativè mandet, *quòd uni tantum, & certo Ordinario ad electionem concedentis dirigantur*, nulla prorsus eis remanet facultas aliter faciendi, ut bene observat *Ventrigl. in prax. adnot. 23. §. 2. n. 5*. ubi assertam Regni consuetudinem concedendi Dimissorias *in bianco* damnat, & Episcopos pœnas

non effugere probat; quia verba Decreti (per quæ forma data est) clara sunt, & qui contra formam Decreti hujus, Dimissorias concedit, à collatione Ordinum per annum remanet suspensus, sic ibi litteraliter Papa præscribit.

3. Possunt tamen Episcopi dicti Regni exteros ordinare cum Dimissoriis suorum Ordinariorum, licet non sint directæ ad certum Episcopum, quia Decretum hoc non comprehendit, ut decisum fuisse testatur Nicol. *lucubr. can. lib. 1. tit. 11. de tempor. ordin. num. 38*. neque illos, qui ordinantur Sacris vigore Brevis, in Nicol. *ex Decreto Sac. Congreg. ibid.*

Ad Decretum generale Sac. Congreg. Episcoporum & Regularium super accessu Regularium ad Monasteria Monialium ab Urbano VIII. approbatum.

SUMMARIUM.

1 *Pater Amen. de delict. & pœn. resutur, & n. 2.*

Cum